

[Aksel Larsen.]

tilstrækkelig skattekyndig medhjælp, kan finde huller i skattelovgivningen, som de kan smutte igennem og derved spare skat.

Jeg har ikke noget særligt at bemærke her ved første behandling af forslag til lov om særlig indkomstskat. De ændringer, der her foreslås, er af teknisk art.

Jeg er glad for, at lovforslaget om forhøjelse af tobaksafgifterne ikke blev færdigbehandlet så hurtigt, som man havde regnet med. Jeg er glad for, at vi har fået lejlighed til at drøfte disse skattelove, før vi skal tage endelig stilling til tobaksskatteforslaget, for det hænger alt sammen sammen. Vi er stort set ikke utilfredse med de her behandlede lovforslags væsentlige indhold; men vi mener ganske vist, at de kan og bør gøres endnu bedre, inden folketinget konfirmerer dem, og vi skal ud fra disse forudsætninger tilsige vor positive og velvillige medvirken i det kommende arbejde såvel i udvalget som i folketinget.

Mose Hansen: Det udskrivningslovforslag, som her er til behandling, opererer med en skattelettelse på omkring 400 mill. kr. i forhold til skatteåret 1960-61. Vi hilser sådan set en skattelettelse med glæde, men alligevel spørger man: hvad nu, når arbejdsforhandlingerne engang slutter og der måske ved deres afslutning er skabt ny forøget købekraft? Kan økonomien så holdes i ligevægt, eller skal man så til sin tid træffe andre beslutninger og indføre nye skatter for at opheve den forøgede købekraft og dermed det forøgede forbrug? I udskrivningslovforslaget, som det nu foreligger, er der ikke taget hensyn til eller indført opmuntringer til at holde igen på forbruget og dermed til den private opsparring.

Hvad selve udskrivningslovforslaget angår, er der ting, som jeg ønsker at fremdrage. Her som ved kommuneskatterne ønsker man at gennemføre en forhøjelse af den skattefri bundgrænse med 300 kr. for forsørgere og 200 kr. for ikke-forsørgere. Det er i og for sig ikke voldsomme forhøjelser, det erkender vi; men vi må samtidig huske på, at ved forhøjelsen af bundgrænsen både for kommuneskatternes og for statskatternes vedkommende bliver en hel del mennesker fritaget for at betale skat til det

fælles samfund. Alene for statsskatternes vedkommende drejer det sig vel om 100 000-150 000 skatteydere, som på denne måde slipper for at betale statsskat.

Mit parti hører til dem, der mener, at det er betænkeligt stadig at udvide antallet af medborgere, der intet betaler til det fælles samfund; det er dog staten, som i høj grad sørger for den enkelte borgers vel, og som på mange områder optræder som skatteyderens formynder for hans indtjening. Det må være en god demokratisk regel, at der skal være en forbindelse mellem valgret og skattepligt, og ikke mindst må der være en forbindelse mellem retten til at være med til at bestemme om de offentlige midlers anvendelse og pligten til at være med til efter evne at dække de udgifter, der således kan blive tale om. Disse synspunkter må være en af demokratiets grundpiller; derved undgår man også disse politiske overbud eller tilbud, som der måske ellers kunne være lyst til at give eller kræve.

Mit parti finder det derfor forkert at forhøje bundgrænserne, selv om vi erkender, at det kun er småbeløb, der er tale om. Men det, som vi altså i og for sig vender os imod, er selve den tendens, der ligger i forhøjelsen af bundgrænsen.

Den anden bemærkning, jeg ønsker at gøre til de foreslåede ændringer i udskrivningsloven, angår udskrivningsskalaen. Vi hilser med glæde, at denne skala nu ændres, så at man gennemfører proportionalsskat op til de 18 000 kr. for forsørgere og beskatte med en ensartet procent på 24. Det vil altså sige, at den første krone beskattes lige så stærkt som den sidst indtjente krone inden for grænsen af de 18 000 kr. Men ve den skatteyder, der vover sig over denne grænse, han skal karnøfles! Den skatteyder, der kommer over de 18 000 kr., hører ikke mere hjemme i det pæne selskab; han har pådraget sig den højtærede finansministers vrede og bliver sat uden for det pæne store selskab, og han må gå ind i et mindre pænt selskab på ca. 150 000 skatteydere eller ca. 4 pct. af samtlige skatteydere her i landet. Det er en meget fin klub at blive medlem af, men kontingentet, som den højtærede finansminister opkræver, er af en betydelig størrelse. Overskrider man 18 000 kr.s græn-